

24.04.2019

№ 1803 / 6/99/99-13-02-03-15/1115

ПОДАТКОВА КОНСУЛЬТАЦІЯ

Державна фіскальна служба України, керуючись ст. 52 Податкового кодексу України, розглянула Ваше звернення щодо віднесення до складу витрат особи, що провадить незалежну професійну діяльність сум переплати з єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, повідомляє таке.

Правові засади організації і діяльності адвокатури та здійснення адвокатської діяльності в Україні регулюються Законом України від 05 липня 2012 року № 5076 «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», ст. 1 якого визначено, що адвокат – це фізична особа, яка здійснює адвокатську діяльність на підставах та в порядку, що передбачені цим Законом.

Відповідно до п.п. 14.1.226 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України (далі – Кодекс) незалежна професійна діяльність – це зокрема діяльність адвокатів за умови, що така особа не є працівником або фізичною особою – підприємцем та використовує найману працю не більш як чотирьох фізичних осіб.

Порядок оподаткування доходів, отриманих фізичною особою, яка провадить незалежну професійну діяльність, встановлено ст. 178 Кодексу.

Оподатковуваним доходом вважається сукупний чистий дохід, тобто різниця між доходом і документально підтвердженими витратами, необхідними для провадження певного виду незалежної професійної діяльності (п. 178.3 ст. 178 Кодексу).

Кодексом не передбачено будь-якого переліку витрат для фізичних осіб, які здійснюють незалежну діяльність.

Однак при визначенні сукупного чистого доходу адвоката враховуються витрати, наведені в Узагальнюючій податковій консультації щодо деяких питань оподаткування фізичних осіб, які провадять незалежну професійну діяльність (приватних нотаріусів, адвокатів), затвердженій наказом Державної податкової служби України від 24.12.2012 № 1185 (далі – Наказ № 1185), та в Узагальнюючій податковій консультації щодо витрат приватного нотаріуса, затвердженій наказом Міністерства доходів і зборів України від 30.12.2013 № 884 (далі – Наказ № 884).

Так, Наказом № 1185 визначено, що до витрат адвоката можуть бути віднесені, зокрема сплата внесків до Пенсійного фонду України, у тому числі на користь найманих працівників, та фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування.

Порядок нарахування та сплати єдиного внеску встановлено Законом України від 08.07.2010 № 2464-VI «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (далі – Закон № 2464).

Згідно з абзацом першим п. 2 частини першої ст. 7 Закону № 2464 базою нарахування єдиного внеску для осіб, які провадять незалежну професійну діяльність, є сума доходу (прибутку), отриманого від їх діяльності, що підлягає

обкладенню податком на доходи фізичних осіб. При цьому сума єдиного внеску не може бути меншою за розмір мінімального страхового внеску на місяць.

У разі якщо таким платником не отримано дохід (прибуток) у звітному кварталі або окремому місяці звітного кварталу, такий платник зобов'язаний визначити базу нарахування, але не більше максимальної величини бази нарахування єдиного внеску, встановленої цим Законом. При цьому сума єдиного внеску не може бути меншою за розмір мінімального страхового внеску на місяць (абзац другий п. 2 частини першої ст. 7 Закону № 2464).

Єдиний внесок для платників, зазначених у ст. 4 Закону № 2464, встановлюється у розмірі 22 відс. визначеної ст. 7 Закону № 2464 бази нарахування єдиного внеску (частина п'ята ст. 8 Закону № 2464).

Платники єдиного внеску зобов'язані своєчасно та в повному обсязі нараховувати, обчислювати і сплачувати єдиний внесок (п. 1 частини другої ст. 6 Закону № 2464).

Відповідно до абзацу третього частини восьмої ст. 9 Закону № 2464 платники єдиного внеску, зазначені, зокрема у п. 5 частини першої ст. 4 Закону № 2464, зобов'язані сплачувати єдиний внесок, нарахований за календарний квартал, до 20 числа місяця, що настає за кварталом, за який сплачується єдиний внесок.

Таким чином, до складу витрат фізичної особи, яка провадить незалежну професійну діяльність, зокрема адвоката включається сума єдиного внеску, сплачена протягом звітного року в розмірі і порядку передбаченому Законом № 2464.

Відповідно п. 52.2 ст. 52 Кодексу податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.